

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: T. Š.
zastoupená advokátkou JUDr. Lenkou Mičanovou
sídlem Sokolská třída 21, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

- o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4.9.2017, o invalidním důchodu

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 4.9.2017, č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 12.6.2017, kterým zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 30.5.2017 žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které uvedla, že žalobou napadené rozhodnutí považuje za zjevně nesprávné, nezohledňující její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Žalobkyně namítala, že se její zdravotní stav zhoršuje a má za to, že pokles její pracovní schopnosti činí nejméně 35%. Žalobkyně dále uvedla, že jak v současné době, tak i v minulosti, nebyl ze strany posudkového lékaře řádně a zcela zjištěn její zdravotní stav, kdy jí tento byl posuzován bez CT vyšetření. S ohledem na rozdrčené ploténky v oblasti bederní a krční páteře nemůže dlouho stát, chodit, sedět, často u ní dochází k zablokování nervu od levé lopatky do levé ruky, má problémy s nervy v obou rukách. Byl u ní diagnostikován syndrom neklidných nohou.

3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 4.9.2017, č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Ostravě, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 20.12.2017, žalobkyní doloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně dne 24.4.2017 podala žádost o invalidní důchod. Dne 30.5.2017 byl posouzen zdravotní stav žalobkyně lékařem OSSZ Ostrava se závěrem, že nejde o invaliditu žádného stupně dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a stanovil pokles pracovní schopnosti dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 20%. Na základě tohoto posudkového hodnocení přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 12.6.2017 k zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař ČSSZ dne 24.8.2017 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. zvýšil tuto hodnotu o 5% na celkových 25%. Následně o těchto námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. M. a z jejího nálezu ze dne 16.5.2017, z nálezů neurologické ambulance MUDr. N. ze dne 19.5.2016, 24.5.2016, 21.7.2016 a 25.9.2014, z nálezů MUDr. B. ze dne 31.7.2014, z nálezů urologické ambulance MUDr. A. ze dne 26.6.2017, z potvrzení na žádost pacientky z ambulance klinické psychologie Mgr. S. ze dne 22.5.2017 a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Ostravě. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 4.9.2017 je podle posudkové komise zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které z rozmezí

10-20% stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici uvedeného rozmezí, tj. 20%. Posudková komise procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nezměnila.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 4.9.2017 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise stanovila u žalobkyně jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu plurisegmentální bolestivé onemocnění páteře, přičemž se jedná o lehké funkční postižení páteře a pokles pracovní schopnosti stanovila na horní hranici procentuálního rozpětí, tj. 20%. PK MPSV ČR neshledala důvod pro navýšení této hranice ve smyslu § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., neboť stanovení horní hranice plně vystihuje tíži výše uvedeného postižení a ostatní zdravotní postižení nejsou u žalobkyně natolik významná, aby byla důvodem pro navýšení horní hranice. Posudková komise svým posudkovým závěrem hodnotila zdravotní stav žalobkyně totožně jako lékař OSSZ, naopak PK MPSV ČR považuje za nadhodnocený posudkový závěr lékaře ČSSZ, který stanovil pokles pracovní schopnosti u žalobkyně 25%, neboť se domnívá že pro navýšení hranice není důvod. Krajský soud podotýká, že posudková komise podřadila zdravotní postižení žalobkyně pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. stejně jako lékař OSSZ i lékař ČSSZ. Závěrem svého posudku PK MPSV ČR uvedla že žalobkyně je dlouhodobě léčena na neurologické ambulanci včetně již dříve provedených zobrazovacích vyšetření (CT LS páteře, MR C páteře), její zdravotní stav je dle opakovaných objektivních neurologických vyšetření dlouhodobě bez známek další progresy, což dle názoru posudkové komise není důvodem pro provádění dalších zobrazovacích vyšetření. Za této situace krajský soud neshledal důvodný návrh žalobkyně na to, aby bylo posudkové komisi uloženo provést další neurologické vyšetření - vyšetření CT.

7. Jelikož u žalobkyně k datu 4.9.2017 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 12.6.2017, jímž žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla.

8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.

9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 1. února 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce